

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Vitam petijtate, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & seculum
seculi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

benedictiones commendentur, in quo absq; dubio de bonis futuris se loqui ostendit in quibus nulla tristitia, nulla amaritudo sit. Nā qua hoc uix tēpore possidemus cōfumlibet optima, nō sine malitia possidemus, dies enī mali sit. Et sufficit diei malitia sua, ait Christus, qn & electis suis prædicti, q; in mundo pressurā essent habituri, nec ipam gratiā dei suauissimā, sine labore possessuri, quo uerbo præoccupat, ne quis coronā auream Christi intelligere præsumat.

Christus in temporalem, ceteris similem faciens eum regem, uerbis allegoriciis, sed nō nisi rebus sacris in rebus bonis, hoc est, futuris & spiritualibus.

rex. Allegoriā ergo nobis extorquet ipsa circūstatiā, cōsequētiā & sententiā uis, ut per im̄petitionem aurea corona, aliud nihil periphrasticos intelligamus, q; eum regē esse cōstitutū in rebus sacris, spiritualibus & optimis. Quā periphrasis non rara est in sacris literis, Iudic. v. Qui ascēdit super nitētes asinas, id est, *sacris literis.* Patriciū & Optimates. Item, Qui sedetis supra in iudicio, id est uos iudices, Et qui ambulatis in uia, id est, proletarij uulgas & plebei, Gen. xl ix. Inuidetur ei habentes iacula, id est balistarij. Ita hīc pones in capite coronam obrizi, id est, constitues eum regem regum, & dominum dominantium.

Quā enim esset ista magnificētia dei, quā tā grādilo quo sermone coepit de scribi, ut regē hunc nō in hominū, sed dei uirtute & salute uehemēter latet, deinde praeūtūm in optimis beneficijs, ac donatū lōgitudine uite, positumq; in benedictionē perpetua fecerit, & inter medias has diuinās pompas, caderet in eas sordes, ut & auri istius corruptibilis factarer gloriam, cum tales coronas paſſim possideāt, propria uirtute & arrogātia, ut quicq; sunt imp̄iſſimi & scele, ratissimi, digni non quos in sua uirtute & salute deus latifacet cū uultu suo, sed in ira sua cōturbet & deuorādos igni tradat, ut pse quetur psalmus. Quare māiestas tum coronātis, tum coronati, aliaeq; circūstatiē monere debet, coronam hanc auri esse etiam māiestatis insolita & nulli regum aliorum attributę.

Vitam petijt a te, & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & seculum seculi.

Arbitror hīc partiri Prophetā, ut prædictas benedictiones dulcedinis ordine percēseat, & quid per aureā coronā uoluerit, exponat. Enumerat enim, uitam, gloriam, regnū, sacerdotium, beatitudinē, & hīc oīa xterna, deinde uictoriā & uindictā sempiternā in hostes eius, his enim expeditis, clarum erit, quid defiderat cor regis, & quid uoluerit uolūtās labiorum eius, nempe has optimas

Prima benedi benedictiones. Prima ergo benedictio est quā petijt, ura morte eum saluum *fa*ctio. ceret. Et fecit sic, Nō solum enim suscitauit eū, sed & lōgitudinē dierū dedit ei, in seculū & ultra, id est uitā xternā. Et hīc intelligimus de Christo psalmum loqui, quod uitā petuisse scribis & datā ei xternā. Morituri enī est iste affectus, qui uitā petit, qd Christū fecisse scribit Apostolus ad Hebræos, & exauditum pro reuerentia, habenti enim uitam nō datur, sicut nec petitur.

Explicat autem seipsum Propheta, dum uitam petitam & datam, esse longitudinem dierum non aliquo fine terminandam, sed in seculum & in seculum seculi, dicit. Duas istas dictiones, וְיַהְיֵה olam & ed, uarie transferunt, quā mihi tropo hebræis proprio, xternitatē uidetur significare, sicut nos alemanice dicimus, ymmer vnd ewiglich. De olam quidem superius diximus, quod īcertum tempus significat, qua tamen ipsa significatione, xternitatē intelligimus, sicut in Melchisedech, nullam originem nullumq; finem habente,

habete, xternus sacerdos Christus Paulus intelligitur. Posset qui uellet, alteram dictionem, olam, referre ad regnum Christi in Ecclesia militante. Alteram, ed, ad Ecclesiam triumphantem. Hoc autem obserua, quod maiora reddi, q̄ p̄ta mus, a deo, Prophetam uoluisse ostentare, dum simplicibus uerbis, uitam peti tam, & mox augustioribus, longitudinem dierum in seculum & in eternum, tributam dicit. Ita semper petitio nostra minor est, q̄ dona accipienda, ut Apostolus Ephes. iij. docet.

Magna est gloria in salutari tuo, gloriam & magnum decorum impones super eum.

Mira uarietas & inconstantia interpretationis. Has hebraicas dictiones, **רְאֵת** Hod uehadar, Hoc loco, Gloriam & magnum decorum, psalmo. xluij. Specie tua & pulchritudine tua. Et. xcviij. Confessio & pulchritudo. Et. cx. Confessionem & decorum induisti, psal. cix. In splendoribus sanctorum, Interim nos dicimus, Laudem & splendorum. Splendorem enim dicimus, regium illum apparatum & abundantiam rerum, sicut in Euangelio Lucae. Diues ille quotidianus epulabatur splendidè. Et Poeta, Et domus interior regali splendida lux, quem & megaloprepiam, magnidecentia dicere possumus, quod noster interpres uoluit, cum magnum decorum, diuibus dictiobus, unam hebream **רְאֵת** Hadar, imitatus est. Est autem splendor & magnidecentia Christi, quod in regno suo, magnos, multos, nobilissimosq; principes & populos, omni sapientia, ueritate, alijsq; spiritualibus dotibus ornatisimos habet, ipse omniū splendidissimus & ornatissimus, quibus omnes praeiosissima res abundant largissime, tamen cū decore & reverentia, quales Apostolus Corinthios laudat, dum dicit eos diuites factos in omnibus. Laus autem eius est, quod ab his omnibus honoratur, omnes ei confitentur & gratias agunt, quod illius dono hæc omnia habeant.

Est ergo sensus: Christus rex, qui in morte sua fuit omnium despctissimus, nouissimus uirorum, ab omnibus derelictus. In salute tua, seu dū tu eum a morte saluum facis, recepit, p̄ hac ignominia, solitudine, despctu, summa gloriam, quia ponis in eum laudem & plendorem, Isa. liij. Properea dispartiam ei plurimos, & fortium spolia diuidet. Prover. xxiij. In multitudine populi, dignitas regis. Vbi eadem dictio, hadar, dignitas transfertur, sicut eiusdem. xx. Exultatio iuuenum, fortitudo eorum, & dignitas seruū canities. Ego germanice hædar dicerem, **piache vnd heetligkeyt**, magnidecentia, uenerabilem pompa, splendorem. Nam **כָּבֹד** Cabod, proprie doxam & gloriam, **פֶּרֶם** Peer, autem, cauchima, factantiam gloriationem actiuan significat, ut supra, Exultatio iuuenum, pro gloriatio iuuenum, fortitudo eorum. Et psal. lxxxvij. Quoniam gloria uirtutis eoru es, id est, in te & tua uirtute gloriatur. Summa, laudem & decorum super eum posuit, id est inclytum & principem & regem glorie fecit, qd de David nō facile intelligas tot malis assidue uexato, quare de Christo glorificato & prædicato & credito & adorato, intelligemus.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, lætifica-
bis eum in gaudio cum uultu tuo.

Oo iij Regem